

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 26.10.2023., 14:42:43 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/23-01/02	376-08/IB	
Uradžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-23-08	0	

d3596451

Usl-3670/22-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Manueli Ostoić Čačinović, kao sucu pojedincu i Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja kojega zastupa opunomoćenik

odvjetnik u odvjetničkom društvu

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 87950783661, uz sudjelovanje zainteresirane osobe iz

radi rješavanja spora korisnika i operatora, nakon objave presude, 25. listopada 2023.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/22-01/688, URBROJ: 376-05-2-22-06 od 28. listopada 2022.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan u cijelosti.

III Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Oспораваном odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/22-01/688, URBROJ: 376-05-2-22-06 od 28. listopada 2022. usvojen je zahtjev zainteresirane osobe te je naloženo tužitelju da zainteresiranoj osobi izvrši povrat iznosa naplaćenog za ugovore broj 1- 1-

, 1- i 1-

2. Tužitelj pobija zakonitost osporavanog rješenja zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja navodeći kako je tuženik povrijedio čl.55. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine 47/09,110/21-dalje ZUP) jer je bio u obvezi donijeti odluku o prekidu postupka što je propustio učiniti. Iako tuženik svoju odluku obrazlaže na način da tužitelj nije postupio sukladno odredbi čl.8.st 10. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga i pridržavao se uobičajenih postupaka za provjeru identiteta krajnjeg korisnika. Tužitelj

smatra kako je tuženik prekoračio svoje ovlasti jer u konkretnom slučaju nije sporno pitanje identifikacije krajnjeg korisnika, već je sporno prethodno pitanje je li počinjeno kazneno djelo ili ne.

2.1. Tužitelj dalje smatra kako tuženik nema ovlast utvrđivati valjanost sklopljenog pretplatničkog ugovora.

2.2. Naveo je kako je korisnica, ovdje zainteresirana osoba trebala čekati donošenje rješenja o ovrsi, u kojem slučaju bi imala pravo ponijeti prigovor na rješenje o ovrsi, te bi o rješavanju istog bio nadležan sud, a ne tuženik.

2.3. Tužitelj je istaknuo i kako prigovor korisnice, zainteresirane osobe nije razmatran na sjednici Povjerenstva tužitelja jer se radi o utvrđivanju kaznenog djela i prigovoru na ovrhu, za što Povjerenstvo nije nadležno. Tuženik je sukladno čl.41.st.2.ZUP-a bio u obvezi odbaciti zahtjev zainteresirane osobe obzirom nisu postojale zakonske pretpostavke za pokretanje postupaka.

2.4. Ukazao je na odredbe čl.153. i 154 ZEK-a kojim su propisani postupci i rokovi za rješavanje prigovora, temeljem kojih je zainteresirana osoba mogla uložiti prigovor na svaki postupak tužitelja s kojim nije bila suglasna. Smatra da je obzirom na sadržaj prigovora tuženik u konkretnom slučaju sukladno čl.41.st.2. ZUP-a bio u obvezi odbaciti zahtjev zainteresirane osobe obzirom nisu postojale pretpostavke za pokretanje postupka.

2.5. Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja. Ističe da nije prekoračio svoje ovlasti. Smatra da su prigovori tužitelja promašeni te dodaje da je tuženik u osporavanoj odluci obrazložio svih pet ugovora koji su sklopljeni na prodajnom mjestu s tada nevažećom odnosno poništenom osobnom iskaznicom zbog čega ugovori nisu valjano sklopljeni.

3.1. Okolnost što zainteresirana osoba ne osporava samo jedan pretplatnički ugovor, dok istovremeno osporava četiri pretplatnička ugovora je irelevantan jer su predmet ovog spora četiri pretplatnička ugovora za koja je nesporno utvrđeno da su sklopljeni bez valjane provjere identiteta krajnjeg korisnika odnosno temeljem identifikacijske isprave koje su nevažeće.

3.2. Obrazložio je kako je u konkretnom slučaju sporan iznos kojim je zainteresirana osoba zadužena od strane tužitelja temeljem pretplatničkog ugovora to je tuženik morao utvrđivati valjanost sklopljenih ugovora, iz kojih je proizašlo sporno dugovanje. Ugovor između operatera i krajnjeg korisnika reguliran je čl.140 ZEK-a te člancima 8-11. Pravilnika. Navedene odredbe predstavljaju obligatorne norme koje operator mora ispuniti prilikom sklapanja pretplatničkog ugovora s korisnicima, a tuženik je ovlašten utvrđivati je li operator svoje obveze ispunio. Tuženik je postupao u skladu sa svojim ovlastima iz čl.154 ZEK-a.

3.3. Istaknuo je da do ovršnog postupka u konkretnom slučaju nije došlo, parnični sud nije ni mogao biti nadležan za sporna dugovanja.

3.4. Naglasio je i kako je u konkretnom slučaju tužiteljica dokazala da je provela postupak pred tužiteljem u dva stupnja, čime je tuženik utvrdio da je ispunjene procesne pretpostavke nužne za odlučivanje o njenom zahtjevu za rješavanje spora.

3.5. Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba, u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev pozivajući se na razloge iz obrazloženja pobijane odluke.

4.1. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

5. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

6. Sud je održao usmenu i javnu raspravu, u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, opunomoćenika tuženika i zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe

članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 29/17 i 110/21), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

7. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljenog u odgovoru na tužbu.

8. Uvidom u osporavanu odluku od 28. listopada 2022. sud je utvrdio da je istom usvojen zahtjev zainteresirane osobe te je naloženo tužitelju da zainteresiranoj osobi u roku od 15 dana od dana zaprimanja ove odluke izvrši povrat iznosa naplaćenog za ugovore broj

9. Odredbom članka 154. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 76/22, dalje:ZEK) propisano je da je HAKOM nadležan u slučaju spora između krajnjeg korisnika i operatora javno dostupnih elektroničko komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je korisnik zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom Internetu, krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora HAKOMU u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe korisnika iz članka 153. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

10. Sukladno čl.140.st.1. ZEK-a prava i obveze između operatora javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga i krajnjih korisnika tih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom. Ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene zakonom kojim se uređuje zaštita potrošača te drugim posebnim propisima. Sastavni dio ugovora čine uvjeti poslovanja koji obuhvaćaju opće uvjete, posebne uvjete pružanja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa.

11. Člankom 8.st.10. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (NN br. 151/11., 149/13., 82/14., 24/15, 42/16 i 68/19; dalje:Pravilnik) propisano je kako je operator obvezan pridržavati se uobičajenih postupaka za provjeru identiteta krajnjeg korisnika javnih komunikacijskih usluga poštujući pri tome odredbe posebnih zakona.

12. Temeljem Općih uvjeta poslovanja čl.3. - Uvjeti za zasnivanje pretplatničkog odnosa, kojom odredbom je propisano, da će krajnji korisnik u trenutku podnošenja Zahtjeva dati na uvid ili ovlaštenoj osobi na ovlaštenom prodajnom mjestu svoje identifikacijske isprave koje su navedene u Zahtjevu (s time da može uzeti njihove preslike), a koje su nužne za provjeru identiteta krajnjeg korisnika sukladno odredbama posebnih zakona.

13. Imajući u vidu citirane odredbe Zakona, te činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku, koje tužitelj svojim navodima nije doveo u sumnju, prema mišljenju ovog suda nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

14. Naime, tuženik pravilno zaključuje da je zainteresirana osoba dokazala da je svih pet ugovora sklopljeno na prodajnom mjestu uz tada nevažeću odnosno poništenu osobnu iskaznicu, pa da stoga ugovori nisu valjano sklopljeni. U konkretnom slučaju pravilno je tuženik zaključio da tužitelj nije ispunio svoju obvezu jer nevažeća osobna iskaznica nije valjani dokaz za provjeru identiteta krajnjeg korisnika. Stoga, pravomoćna presuda kaznenog suda o prijeveri nije prethodno pitanje bez rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti ovu upravnu stvar.

15. Budući da je, prema mišljenju ovog suda zainteresirana osoba dokazala da su predmetni ugovori sklopljeni bez valjane provjere identiteta krajnjeg korisnika, odnosno temeljem nevažeće identifikacijske isprave pravilno je tuženik ocijenio da nema pravne osnove temeljem koje bi zainteresirana osoba bila obvezna ispunjavati obveze koje proizlaze iz spornih ugovora.

16. Nadalje, kako je u konkretnom slučaju sporan iznos kojim je zainteresirana osoba zadužena od strane tužitelja temeljem pretplatničkih ugovora, tuženik je morao utvrditi valjanost sklopljenih ugovora iz kojih je proizišlo sporno dugovanje. Tuženik je ovlašten utvrđivati je li operator svoje obveze ispunio. Tuženik je u konkretnom slučaju postupao sukladno svojim ovlastima. Ukazuje se i kako do ovršnog postupka nije došlo, to parnični sud nije niti mogao biti nadležan za sporna dugovanja.

17. Neosnovano tužitelj smatra kako je tuženik bio u obvezi odbaciti zahtjev zainteresirane osobe obzirom nisu postojale pretpostavke za pokretanje postupka. Zainteresirana osoba je u konkretnom slučaju dokazala da je provela postupak pred tužiteljem u dva stupnja, čime su ispunjene procesne pretpostavke neophodne za odlučivanje o njenom zahtjevu za rješavanje spora.

18. Slijedom navedenog prigovori tužitelja istaknuti u tužbi nemaju utjecaja na drugačije rješavanje u predmetnoj upravnoj stvari, te osporavanim rješenjem nije povrijeđen zakon na njegovu štetu, zbog čega je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

19. Tužitelju je odbijen zahtjev za naknadu troška upravnog spora kao neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima budući da je izgubio spor u cijelosti.

U Zagrebu 25. listopada 2023.

Sutkinja
Manuela Ostoić Čačinović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Dna:

1. Odvj.

2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9

3.

4. U spis

Dokument je elektronički potpisan:

Manuela Ostoić
Čačinović

Vrijeme potpisivanja:

26-10-2023
14:13:26

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#OC1156415448522D353533330343935343437
OU=Signature
S=Ostoić Čačinović
G=Manuela
CN=Manuela Ostoić Čačinović